

## ZOBACZONE

Gdy patrzysz,  
Krajobraz się otwiera,  
Jak stół, gdy o blat opierasz łokieć.  
Rusza zaciekawione  
Powietrze.  
(Ty zostajesz w punkcie widzenia)  
Falują  
tkane dotykiem drobnych gestów  
powierzchnie dni  
Jak nieostre, przypadkowe zdjęcia,  
Które chcą zdradzić coś,  
co wykluczyła kompozycja.  
(Coś w domyśle  
Zobaczone nic.)

Gdy spuszczasz  
Wzrok - nic się łąsi, ociera  
o nogi się nic. O nic, jak nic, się  
potkniesz, zanim wyrzucisz  
je za drzwi.  
(Nie chce wyjść – spróbuj je nakarmić).

Agnieszka Skolasińska